

фиръ, небето е синьо и дълбоко, а звездитъ — едри и свѣтли. Олеандритъ, карамфилитъ, лилиитъ и орхидеитъ цвѣтятъ презъ цѣлата година. Тѣхниятъ ароматъ пълни въздуха, както презъ зимата, така и презъ лѣтото. Тукъ нѣма непоносими горещини, нито нетърпими студове. Тукъ е вѣчна пролѣтъ. Тукъ е „раятъ на Тихия океанъ“. Накждето и да се обърнете, виждате все стройни и красиви палми, които царствено [размахватъ

Изгледъ отъ Хавайскитъ острови.

широкитъ си и дълги листа. Коренитъ имъ красиво се изрѣзватъ на тъмно-синьото небе. Вгледате ли се по-нататъкъ, виждате алжерабии — красиви китайски дървета съ дребни листа, подъ чиято сѣнка често почиватъ пжтници. Още по-нататъкъ виждате евкалипти, фуксии, герани, банани, смокини, темерани, хлѣбни дървета и др. Навредъ зеленина, мека и сочна зеленина. Дървета и цвѣтя, въздухъ и прохлада, гористи склонове и засмѣни долини, бистри потоци и сребристи водопади — ето хавайската природа.

Тази природа, безпорно, е дала отпечатъка си и върху мѣстнитъ жители. Хавайцитъ сж кротки, добродушни, мечтателни, незлобливи, но твърде лениви. Тѣ